

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1508. usque ad annum 1513

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118456

§. 3. Oratio pro solemnibus initio Concilii Lateranensis ab Augustinianorum
Generali habita.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66433](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66433)

gustissima prorsus pompa celebrabantur, Sæcul. XVI.
 „ tamque luculenta religionis signa ede- A.C. 1512.
 „ bantur, inquit Guicciardinus, ut du-
 „ rissima quæque corda ad pietatem com-
 „ moveri potuissent, nisi quorundam
 „ animos sinistra de Pontifice opinio præ-
 „ occupasset. „ Post hæc Solemne sa-
 „ crum peragitur a Raphaelè Ostiensi Epi-
 „ scopo, Cardinale S. Georgii, S. R. Ec-
 „ clesiæ Camerario, sacrique Collegii De-
 „ cano, ac demum Evangelio per Arrago-
 „ niæ Cardinalem decantato Farnesius Car-
 „ dinalis tit. S. Eustachii epistolam recita-
 „ vit, qua summus Pontifex Purpuratos,
 „ & cetera Synodi membra hortatus est,
 „ ut Deo magis, quam hominibus placere,
 „ bonumque Ecclesiæ promovere studerent.
 „ Ea perlecta Pontifex Sessionem primam
 „ ad decimam Maji, quæ erat Feria se-
 „ cunda, indixit, denique priusquam hæc
 „ solemnia absolverentur, Ægidius de Vi-
 „ terbio Fratrum Augustinianorum Gene-
 „ ralis Minister, magni tunc nominis Ora-
 „ tor prolixum sermonem declamabat.

§. III.

*Oratio pro solemnè initio Concilii La-
 teranensis ab Augustinianorum
 Generali habita.*

Igitur, ut congregatorum benevolentiam captaret, velut vaticinans, inquit: *Marian. lib. 30. n. 45.*
 Anni

Sæcul. XVI.
A.C. 1512.

Sadolet in
Epist. ad
Card. Bem-
bo.

In collect.
Conc. P. Lab.
t. 14. p. 18.

Exstat in
dict. Conc.
Later. p. 7.
ex edit. Bini
t. 4. part. 2.

Anni fluxere aliquot, ex quo universæ Italiae ex Joannis Apocalypsi sumpta dicendi occasione, magnas Ecclesiæ calamitates instare sum vaticinatus: certam tamen ex iis malis emergendi aliquando spem promitti. Lætor Patres, atque ex animo gaudeo nostrum vaticinium inane non extitisse. Rebus enimvero in extremum discrimen adductis & in tetram malorum caliginem, quasi post obscuræ noctis tenebras melioris spei lumen ostenditur, serenum post sævam ventorum, & turbinum tempestatem. Postea Conciliorum necessitatem atque excellentiam explanat, Patresque hortatur, ut in unum congregati junctis viribus magis expedita, magisque efficacia inquirent media, quorum opè pretiosum fidei depositum servare, ac doctrinæ puritatem tueri possent. Demum verbis admodum gravibus nuperas calamitates describit. Quis non videat, prosequitur, non gemat hujus ævi ærumnas continuas & graves? Mores populi in omnem licentiam solutos, imperitiam, ambitionem, impudicitiam, ubi minus decebat grassari: siccis oculis quis aspiciat Italiae campos humano manentes sanguine magis, quam de cælo imbribus, undantes per urbes, & oppida gladios, innocentiam oppressam? Hæc aliaque multa mala vestram opem, Patres, expectant, ea sublata spe, unde remedium nostris miseriis petatur?

Nec

Nec Pontificis merita extollere oblitus ait: *Magnam Provinciam, Pater sancte! suscepisti, multa aggressus es, & perfecisti præclare, sublata latrocinia, aperta itinera, plures ad sacrum imperium urbes restitutæ, quam a quoquam alio ab omni memoria Pontificum. Magna sunt hæc atque præclara quis neget? Omnium tamen maximam a tua prudentia cuncti præstolamur opem. Principibus Christianis pacatis in communem hostem omnium opes, viresque converte. Id ut facilius contingat, positis armis absolis ea arripiamus, quæ nostræ militiæ sunt consentanea. His vitia & omne genus scelera multa quamvis & fæda, sunt impugnanda. Denique ad sanctos Apostolos Petrum, & Paulum orationem dirigens inquit: Vos imprimis Petre & Paule clara inter cælestes lumina, Ecclesiæ sanctæ, atque hujus urbis tutelares, clamores nostri & singultus ad misericordiam flectant. Ecclesiam vestram juvate, vestro, inquam, cruore consistam, cultamque vineam, divinam Christi, & vestro sanguine irriguam hæreditatem, & quam a Tyrannorum scævitia liberastis, ne eorum manibus extirpetur, & pereat, qui se filios ejus & familiares profitentur, benigne facite. Cunctos hos Patres, & sanctos Præsules confirmate cælesti ope, ut mentis oculis in Deum solum conjectis, ac nihil præterea captantes, quæ nostra vulne-*

Sæcul. XVI. *ra postulant, & tantæ misericordiæ exigunt, ea
A.C. 1512. adhibere remedia ne metuant.*

§. IV.

Sessio I. Concilii Lateranensis.

*Labb. l. c. p.
27. & 50.*

Postmodum sequenti feria secunda, decima Maji prima Sessio celebratur, in qua Cardinalis S. Marci rem divinam peregit, ac Bernardus Spalatensis Archiepiscopus sermonem habuit. Aderant in hac Sessione quindecim Cardinales, Alexandrinus, atque Antiochenus Patriarchæ, decem Archiepiscopi, quinquaginta sex Episcopi, duo Abbates, ac quatuor Ordinum FF. Prædicatorum, Eremitarum S. Augustini, FF. Minorum, & Carmelitarum Præpositi Generales præter Regis Catholici, Venetæ ac Florentinæ Reipublicæ Legatos. Præerat autem ipse summus Pontifex, qui etiam peractis de more supplicationibus, litanis, aliisque precibus, lectoque per Arragoniæ Cardinalem Evangelio ex Capite decimo S. Joannis: *Ego sum Pastor bonus*, orationem habuit, Synodique Patres admonuit, ut solerter ordinarent ea omnia, quæ ad Ecclesiæ pacem & statum pertinent, ad schismatis extinctionem, dictæque Ecclesiæ reformationem, necnon contra Infideles per Christianos Principes expeditionem, pacemque inter eos componen-